

Kemer 18 april 2004

Resebrev 30

.
. .
. .

Kemer Turkiet

.
21 januari – 18 April 2004

De många festernas vinter.

.
Nu var vi tillbaka i Kemer igen och allt var sig likt förutom vädret som var uruselt med regn och blåst. När vi lämnade i mitten på oktober var det jättevarmt med sol varenda dag. Vad som gäller är att krypa ned i vinteride i ett par månader. Men med en närmare eftertanke är det kanske inte så dumt i alla fall. Solen tittar fram ibland och då är det cirka femton grader PLUS!

.
Men nu är det så att Hokus Pokus står på land och innan vinteridet så skall hon göras klar med bottenmålning och vaxning av fribord. Det är lite stökigt att bo ombord när Hokus Pokus ligger ”on the hard” som man säger här. Vi får klättra på stege och vi kan varken diska eller använda toaletterummet. Äta gör vi på Navigator (restaurangen i marinan). Som jag berättat så var vädret uruselt och vi fick arbeta mellan vattendropparna. Plötsligt en dag var det klar himmel med ett härligt solsken. Jag klarade två bottenstrykningar varav den sista i lampsken för att det skulle bli några timmar mellan strykningarna. Nya offeranoder monterades och vi var klara för sjösättning nästa dag. När vi vaknade på morgon var det ösregn igen. Att sjösätta i regn har vi gjort många gånger så vi blev inte chockade.

.
Plötsligt så var vi i vattnet igen och vi gjorde ett ärevarv ut ur marinan och ut på havet. Det var härligt och vi kunde inte låta bli att hoppa i vattnet. Vattentemperaturen var något lägre än i Karibien men inte så dumt och vi kvicknade snabbt till. För att bli torra var vi tvungna att gå in i båten för att torka oss och sedan på med regnställen igen. När vi åter kom in i marinan hängde marineros på med tenderbåten och dom förtöjde Hokus Pokus. Det enda man behöver göra är att köra in båten på plats och sedan fixar dom förtöjningarna både i för och akter. Vill man inte köra på plats fixar dom det också. Sedan kopplade vi på landström, telefon och antennkabel för TV. Det var skönt att komma i ordning och våra seglarkompisar kom och hälsade oss välkomna i vattnet.

.
Av vinteridet blev det inte mycket av på grund av alla aktiviteter och dessutom måste vi umgås ikapp med alla våra vänner. Det var många båtar som valt att återigen övervintra i Kemer och det var jätteroligt att höra var alla andra hade seglat och upplevt. I år var de svenska båtarna Sanna, Christina, Eldfågeln, Ronja, Stormfågeln, Cantana 2, Frida, Indigo och Hokus Pokus. Sedan är det ett femtiotal båtar till av de flesta nationaliteter. Stämningen

var på topp och som året innan var det ett alldeles särskilt kamratskap där alla bjuder på sig själva. Trots att vi kom så sent på säsongen var vi genast med då vi känner så många. Klockan halv nio varje morgon sänder Kemer Net på VHF. Det är vi båtfolk som håller igång nätet och vi får information om aktiviteter, väder, världsnyheter, kurser, födelsedagar mm mm. Sändningen avslutar Rodney med en dålig historia. Det går inte att missa något.

Tre dagar efter vi anlände (24 januari) var det Burns Night i Navigator. Det var Skottarna som var arrangörer och det blev en rolig fest med dans fram till på småtimmarna, kanske lästes det lite för mycket poesi vid middagen. Dagen efter var det australiensarna som höll BBQ för det var Australiens nationaldag. Fyra personer arrangerade en jättest med mat som dom själva tillagat (80 gäster). Vi blev alla australienska medborgare för en dag och alla fick personliga diplom. Även denna fest blev mycket uppskattad.

Ulla och jag var lite långhåriga så vi gick på stan och klippte oss. Vi betalade efter mycket prutande fjorton miljoner Lira tillsammans (84 svenska kronor). Svenskängnet spelar Boul på lördagar och det är mycket spännande turneringar mellan killar och tjejer. Två av servitörerna på Navigator Öskan och Ilmaz som vi hade bra kontakt med hade skaffat sig varsin fästmö och båda skulle gifta sig. Ulla och jag bjöd dem alla fyra på middag uppe stan. Hasan som är chef för marinan hade varit på Boat Show i London och bjöd som tidigare år på Bacon och Ägg. Bacon är en lyxartikel för oss här i Turkiet. Muslimer äter inte fläskkött. Ibland finns det att köpa men priset avskräcker.

Ulla gympar tre dagar i veckan men jag står över för mer intellektuella aktiviteter. Uppstigningen skall planeras, färskt bröd skall inhandlas och frukost skall tillagas samtidigt som jag ser på nyheter i TV. När Ulla kommer tillbaka är frukosten framdukad i sittbrunnen och vi kan ägna oss åt dagens första paus. Frukosten tar lång tid att intaga och vi sitter och tittar på alla som går förbi på kajen. En del stannar till och pratar och ibland blir vi flera som dricker kaffe hos oss.

Vi svenskar åtog oss att arrangera Valentins Day Party (Alla Hjärtans Dag). Det blev många planeringsmöten och förberedelser. Vi bestämde oss för att det skulle bli svensk mat varför dom turkiska kockarna skulle instrueras. Hasan kom upp med idén att vi skulle dansa Cancan och han ville vara med. Tjejerna sydde mörkröda kjolar med volanger och Hasan satte tjejerna på kontoret att göra peruker till oss killar. Vi bad Hasan om rosor till alla damer i marinan vilket han ordnade.

Klockan åtta på morgonen gick vi svenskar runt i marinan och spelade dansmusik (kassettradio) och delade ut rosor med godispåse bland annat innehållande hemmabakade (av oss) hjärtformade pepparkakor, praliner och karameller samt ett kort där vi önskade alla välkomna till tävling klockan ett och middag för dem som satt upp sig på listan. Det blåste en kall vind och det var mulet men det blev en stor uppslutning på tävlingarna. Till middagen kom 75 gäster.

Ulla och Sune läste varsin dikt och jag var toastmaster. Till förrätt serverades Green Pea Cream Soup, till huvudrätt Tjälknöl med Potatisgratäng och till efterrätt Punchparfait samt hjärtformade kärleksmums. Middagen blev mycket uppskattad. Mellan förrätt och huvudrätt dansade vi svenskar samt Hasan Cancan. Alla hade vi nätstrumpor och svarta t-shirts, vi killar hade lite utfyllnad och svarta peruker. Efter avslutat nummer vände vi ändorna till på klassiskt vis. Vi hade olika bokstäver och man kunde läsa THE END. Vi fick öronbedövande applåder och blev inropade för extranummer. Vi hade även anordnat en liten tävling och det blev prisutdelning både för denna tävling och för den mitt på dagen. Dansen pågick till fram på

småtimmarna. Efteråt sa man att det var den bästa festen i Kemer Marinas historia varför vi svenskar stod högt i kurs länge efteråt, i alla fall till nästa fest.

Nästan varje söndag är det söndagsmiddag på Navigator och vi serveras en god turkisk middag inkl förrätt och efterrätt för endast 10 – 12 miljoner (60 – 70 kronor). Anslutningen är ganska stor. Var tredje tisdag är det kammarmusik på Navigator då fyra musiker kommer från Antalya och spelar. Dom är mycket duktiga och det är alltid fullpackat. En kväll åkte vi till konserthuset i Antalya och lyssnade på La Bohème. Den 6 februari inbjöd Kemer Marina alla liveboards i Antalya, Finike och Kemer på BBQ samt lekar. Gästerna kom med buss. Vädret kunde ha varit bättre men stämningen var hög.

Det anordnades flera seminarier i bland annat: Kroatien, Atlantsegling, Västindien, Pacific, Panama och SSB radio. Den sjuttonde februari fick jag användning för min gröna hatt. Det var S:t Patriks Day och Irländarna ordnade Pub kväll. När vi var i Duquesa i Spanien var vi på en sådan fest och då fick jag en S: t Patriks hatt modell 2002. Det var bara två australiensare som hade likadan hatt som jag.

En kväll var Ulla på möhippa och jag på svensexa. Det var Ron och Julie på Gladlee of Guernsey som skulle gifta sig. Julie seglade tidigare med sin dåvarande sambo men han gick bort och Julie träffade Ron, en tidigare arbetskamrat när dom arbetade i ett engelskt företag som letade efter olja. Numera seglar dom tillsammans. Tjejerna hade en trevlig kväll med middag på hotell Turkish. Svensexan tillbringades på olika lokaler i Antalya och om detta kan jag berätta i bastun någon gång. Ron hade bråkat en hel del med australiensarna och han vaknade nästa morgon med tatueringssklistersmärkesflaggor, en på varje skinka.

Den 21 mars var det en högtidsdag för Ulla och mig. Stellan på Indigo kom tillbaka från Sverige och hade med sig presenter från Eric och Ida (barnbarn) samt post, tidningar och någon reservdel. Det är toppen att läsa GP tillsammans med en kopp kaffe. Vi har blivit med tryckkokare. Många långseglare lovprisar denna tingest och nu är även vi entusiastiska. Nu kan vi tillaga grytor snabbt och på ett mycket säkert sätt när det gungar och inget lock som ramlar av.

Kvällen före Ron och Julies bröllop hade vi i marinan som present anordnat en fest. Festkommittén lade ut olika uppgifter till oss andra. Vi tillsammans med fyra andra båtar stekte köttbullar. Då vi var många båtar så blev det massor med olika sorters mat. Navigator pryddes med blommor och det blev en hejdundrande fest. Ron och Julie provvigdes och Frank på Vision var präst. Ulla var en av fyra marskalkar och jag en av fyra brudtärnor. Det blev ett mycket vackert bröllop. Nästa dag var den riktiga vigseln, också den skedde på Navigator. Vigsselförrättare var Kemers Borgmästare. Bruden kom i en blomsterprydd tenderbåt som förtöjde framför Navigator. Hasan var bestman. Vigselakten var stämningsfylld och efter akten gick brudparet i en lång tunnel vilken bestod av oss seglare med upphöjda åror. Kammarmusikerna spelade och det bjöds på champagne inseglad från Italien.

En dag slutade datorn att fungera. Jag ringde Compac´s generalagent i Istanbul och fick adresser på serviceställen i Antalya varefter jag gick till marinakontoret och bad dem ringa upp dessa och be om adresserna och sedan ringa in dem på kartan. Sedan fick vi lift till Antalya av Fatih, en turk, som med sin finska fru Sonja besökte marinan. Dom körde oss till en av adresserna. Vi fick hjälp med felsökning och det visade sig vara korrosion vid batteriet och detta åtgärdades. Några pengar ville han inte ha så vi prutade inte utan tackade och tog bussen nöjda tillbaka till Kemer. Turkarna är för det mesta mycket vänliga och hjälpsamma

och räknar inte sin tid på samma sätt som vi svenskar gör. Vid ett tillfälle var jag i en liten färgaffär för att köpa lite rödfärg för att märka Filiokus (gummibåten) med. Han hade bara enlittersburkar och då sa jag att jag bara behövde liten burk. Då gick han ned i källaren och hämtade upp en påbörjad burk och hällde upp en skvätt i en plastburk. Några pengar ville han inte ha.

Ett engelskt par i marinan har katt som heter Skippa ombord och när de var i England för att hälsa på så fick Skippa mat i en annan båt. När de kom tillbaka igen ville inte Skippa komma tillbaka och var bara hemma ibland för att äta. Kattägarna var mycket förgrymmade på katten och gick ständigt och letade och ropade efter Skippa. Vi tillsammans med andra båtar fick ofta besök ombord. Skippa klev ombord nosade omkring överallt och la sig och sov en stund för att sedan gå till nästa båt.

Den sjunde april fyllde jag 60 år och det blev en lyckad dag. Vi hade folk ombord nästan hela dagen och vi bjöd på tårta och Champagne. Som mest satt vi 20 personer samtidigt i båten. Telefonen ringde intensivt och vi fick många mail med gratulationer. Blommorna översvämmade båten och som ”tur” är så vissnar dom efter ett tag så nu kan vi åter sitta i salongen och se varandra över bordet. Senare vid Happy Hour blev det återigen uppvaktning och marinan bjöd på sedvanlig tårta. Ljuset släcktes och tårtan med tända ljus bars in varefter jag till allas applåder och jubel blåste ut alla ljusen. Senare bjöd vi några vänner på middag uppe i stan. Enligt god sed fotograferade Ulla mig bland alla presenter och all blomsterprakt så nu har vi ett 60 årsfoto till fotoalbumet.

Den 8 april for Ulla och jag utomlands. Vi tillsammans med några andra seglare behövde förnya våra Visa. Ett Visa gäller i tre månader. Tillsammans hyrde vi en minibuss med chaufför som körde oss till Kas och därifrån en taxibåt över till den grekiska ön Kastellorizon. Går vi med egen båt måste vi betala cruisingpermit i Grekland och ett nytt i Turkiet. Det blev en heldagsutflykt och vi fick med oss hem billig whiskey samt bacon, fläskkotletter och korv på fläskkött mm. När vi på kvällen kom tillbaka var det dags att gå på konsert på Navigator. Vi lever ett hårt liv.

Så var det dags för den årliga avskedsfesten som sponsras av marinan. Alla bjöds på BBQ med vin och öl. Sedan blev det tävlingar och efter det gruppfoto. Hasan och personalen avtackades. Jag representerade den skandinaviska gruppen och tackade personalen för en mycket trevlig vintersäsong med en mycket god service. Jag pussade alla kvinnor på kinderna i personalen på turkiskt vis och Ulla alla manliga. Ulla gjorde ett hårt arbete för männen är många. Detta var mycket uppskattat och alla vinkar glatt när de passerar Hokus Pokus, även de som inte gjorde det tidigare. I vintras initierade Hasan en tanke att alla båtar skulle skriva ett matrecept från våra respektive länder. Idén blev förverkligad av Andrew och Janice på Rascal of Rhu som samlade in recepten tillsammans med bild på besättningen. Det blev en tryckt kokbok med cirka 80 recept och namnet Kemer Cookbook. Vi tillförde med Sjömansbiff ”Sailors beef”. Det blev en mycket trevlig bok som kan användas både som kokbok och att känna igen alla våra vänner med namn och foto.

Dagen efter avskedsfesten var det påskdagen. De flesta länder firar dagen efter afton och samma på jul. Klockan åtta på morgonen ute på piren var det påskbön arrangerad av seglare med olika trosbekännelser. Det var en stilla fin morgon med solsken. Klockan halvtio var det bacon och ägg på Navigator. Klockan halvtolv var det dags för Sunday walk och vi gick en lång promenad upp på ett högt berg. När vi tog kaffepaus via medhavd termos blev vi tillsagda att leta ägg. Vi hittade fint målade påskägg i terrängen som någon hade lagt ut i

buskarna. Uppe på berget där det ligger en väderstation och något annat med massor av antenner och kablar är det en vidunderlig utsikt över havet och Kemer och marinan nedanför. Vid halvfemtiden var vi tillbaka igen efter att ha nästintill snubblat och kanat ned för den branta delen. Här är det vulkanberg med massor av ojämna stenar och absolut inte promenadvänlig terräng. Nu var det dags för dusch och omklädsel för klockan sju var det Happy Hour och sedan Påskmiddag. Efter middagen gick vi till kojs för en välförtjänad nattvila.

.
Efter allt festande och firande tog vi fyra dagar ledigt och seglade tillsammans med fyra andra båtar till en ankarvik där vi lapade sol, badade och grillade på stranden. Vi var Campari Chaser, Ronja, Christina, Frida och Hokus Pokus. Det var toppenväder. Ett par timmar efter vi kommit tillbaka till marinan blev det kuling (vilket stämde med Navtexen). Alla i marinan intresserar sig för varandra och vi blev hälsade välkomna tillbaka efter våra lediga dagar.

.
Nu väntar vi på Jonas och Rickard som skall komma och hälsa på. Och den 15 maj går starten för EMYR Rally och vi seglar till Cypern, Syrien, Libanon, Israel och Egypten. Rallyt skingras i Israel den 15 juni och då sätter vi kursen till Kroatien där Mikael med familj skall segla med i fjorton dagar. Våra planer är att sedan segla till Slovenien där vi lastar Hokus Pokus på en båttransport till Kiel. Vi beräknar vara hemma i Sverige slutet på oktober 2004. Vi får tillbaka vårt hus i september.

.
Med seglarhälsningar

.
Ulla och Mats